

การพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร A Development of Internship Management System by using Information and Communications Technology

เด่นชัย สมปอง¹

ดร.สายชล จินใจ, ดร.สุขแสง คุณนก, ดร.เผด็จ พรหมสาขา ณ สกลนคร²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้นำเสนอการพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อ1) ศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการของการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ2) ยกร่างระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ3)พัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร4)ทดลองใช้และประเมินผล การพัฒนาระบบ

วิธีดำเนินการวิจัยนี้แบ่งออกเป็นขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการของการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยการจัดสนทนากลุ่มย่อยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยอาจารย์ นักศึกษาสถาบันประกอบการขั้นตอนที่ 2 ยกร่างระบบโดยใช้แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมของร่างระบบโดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบด้วยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้านการพัฒนาหลักสูตร และการเรียนการสอนขั้นตอนที่ 3พัฒนาระบบตามร่างระบบที่ผ่านการประเมิน โดยใช้วงจรชีวิตการพัฒนา ระบบงานสารสนเทศ และทดสอบประสิทธิภาพของระบบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาโปรแกรม ขั้นตอนที่ 4ทดลองใช้ และประเมินผลการใช้ระบบโดยการทดลองใช้นำร่อง และทดลองใช้จริงกับกลุ่ม ตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษา อาจารย์นิเทศก์เจ้าหน้าที่ฝ่ายฝึกประสบการณ์ และพนักงานพี่เลี้ยง ประเมินผลการทดลองใช้ระบบโดยการตอบแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้1) จากการศึกษาพบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการฝึก และควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เป็นระบบบริหารจัดการ2) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อร่างระบบที่ส่งวิเคราะห์ขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก 3) ความคิดเห็นของ

¹ นักศึกษาปริญญาเอกปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามและ อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

² คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อระบบที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก และ 4) ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อระบบที่พัฒนาขึ้นมีความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

คำสำคัญ : การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ, ระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ, เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

Abstract

This research presents the internship management system development by using information and communications technology. The objectives of this research were 1) to study the state, problems and needs of internship management 2) to synthesize internship management system components 3) to develop internship management system by using information and communications technology and 4) to tryout and evaluate system.

There are four research steps, including step 1: the researchers identified problems and found out the needs of internship management to develop the system by using the focus group, step 2: the developed system was synthesized by the expert groups who worked in information and communications technology and curriculum development fields with questionnaires, step 3: the system development life cycle were applied to develop the system and its efficiencies were evaluated performance by the experts, and step 4: after the developed system passed primarily tested and evaluated, then it was trying out to the sample groups by questionnaire . The sample groups included students, Lecturers and mentors.

The results of this research were: firstly, the problem was about the internship management so the information and communication technology should be used. Secondly, the experts considered that the system was good. Then, the system efficiency was in high level and finally the satisfaction of sample groups towards the system was in high level.

Key words: Internship, Internship management system, Information and communication technology

บทนำ

ปัจจุบันการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายของการพัฒนาประเทศเพื่อให้ประเทศมีความเจริญก้าวหน้า และปัจจุบันประเทศมีความต้องการกำลังคนที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การพัฒนาประสิทธิภาพของคนให้ตรงกับความต้องการนั้นจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์วิชาชีพและการศึกษาที่เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน การปฏิรูปการศึกษาจึงทำให้การศึกษาสามารถพัฒนาคนได้อย่างแท้จริง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ส่งผล

กระทบให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาทุกระดับมีการเน้นหนักให้ปรับปรุงหลักสูตรและปรับเปลี่ยนวิธีการสอน เพื่อพัฒนานักศึกษาให้คิดเป็นแก้ปัญหาเป็นและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทย โดยมาตราที่ 23 กำหนดให้ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้น ความสำคัญทั้งความรู้คุณธรรมกระบวนการเรียนรู้ บูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ การศึกษาในเรื่องความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินการ ของสถาบันอุดมศึกษาจึงจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF:HEd) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการ อุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา มุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของนักศึกษาซึ่งเป็นการประกัน คุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคมชุมชนรวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและ ต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถ เทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา , 2551)

สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ได้มีแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยมีการศึกษาและวางแผนในการจัดทำรูปแบบของหลักสูตรทุกหลักสูตรให้ได้มาตรฐานเพื่อนำไปสู่การ ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ในทุกระดับคุณวุฒิ สาขาวิชา คุณภาพของบัณฑิตที่พึงประสงค์จะต้องเป็นไปตาม มาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด และครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้าน ความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

การจัดทำรายละเอียดของรายวิชา (Course Specification) และประสบการณ์ของภาคสนาม (Field Experience Specification)เป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติซึ่งเป็นรายวิชาหรือกิจกรรมที่นักศึกษาจะต้องออกฝึกงาน ออกฝึกภาคสนามหรือสหกิจศึกษาซึ่ง สถาบันอุดมศึกษาจะต้องวางแผนให้สอดคล้องและเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร

ซึ่งปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาได้กระจายความรับผิดชอบไปยังคณะต่าง ๆ แต่ละคณะมีการ บริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพแตกต่างกันออกไป มีการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการ บริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร จัดเก็บข้อมูลต่างๆ แต่ยังไม่มีการศึกษาและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพอย่างเป็นระบบและไม่มีขั้นตอนในการปฏิบัติที่ชัดเจนการบริหารจัดการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษายังประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการฝึก การนิเทศนักศึกษา ของอาจารย์นิเทศก์ขาดการประสานงานกับสถานประกอบการนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีปัญหา เกี่ยวกับข้อมูลของสถานที่ฝึกก่อนฝึกประสบการณ์ และมีปัญหาเรื่องความถนัดที่สอดคล้องกับงานที่ได้รับ

มอบหมาย (ศุภกิจ วิทยาศิลป์, 2550) นอกจากนี้ยังพบปัญหาในการสืบค้นข้อมูลและประมวลผลข้อมูล ส่งผลให้เกิดความล่าช้าและมีความบกพร่องในการทำงานซึ่งทำให้มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการจัดการงานของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (ปีติมา ดิศกุลเนติวิทย์และคณะ.2550)

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา เป็นเครื่องมือที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา เป็นช่องทางในการนำการศึกษาให้เข้าถึงผู้เรียนเพิ่มความรวดเร็วและแม่นยำในการจัดกระทำข้อมูลวิเคราะห์ ข้อมูลเก็บรักษาและการเรียกใช้ข้อมูลโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้แก่ผู้เรียน การนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในสถานศึกษา จึงส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนและการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างความก้าวหน้าทางด้านวิชาชีพของผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษาและคุณภาพของสถานศึกษา

จากสภาพปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาให้มีระบบ มีหลักเกณฑ์เพื่อสร้างความพร้อมในการปฏิบัติงานให้ได้มาตรฐาน เพื่อดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้เป็นระบบสนับสนุนในการพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อประโยชน์และประสิทธิภาพของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการของการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา
2. เพื่อยกร่างระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
3. เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
4. เพื่อทดลองใช้และประเมินผลการพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการของการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา
 - 1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1.1 ประชากร คือกลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ประกอบด้วย อาจารย์ นักศึกษาและผู้ประกอบการหรือพนักงานพี่เลี้ยง ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึก

ประสบการณ์วิชาชีพ ระดับปริญญาตรี สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือกลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ประกอบด้วย อาจารย์ นักศึกษาและผู้ประกอบการหรือพนักงานที่เลี้ยง ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ระดับปริญญาตรี สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ คัดเลือกโดยใช้วิธีแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 12 คน

1.2 การสร้างเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึก สร้างแบบสนทนากลุ่ม และประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการของการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารจัดการจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน

1.3 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามความ ต้องการในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปใช้ในการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดและผลจากประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

2. ระยะที่ 2 ยกร่างระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินร่างระบบ

2.1.1.1 ประชากร เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการวิจัยและการประเมินผล จากสถานศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษา

2.1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการวิจัยและการประเมินผล จากสถานศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษา คัดเลือกโดยใช้วิธีแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 5 คน

2.2 การสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 กำหนดองค์ประกอบของร่างระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจากผลการศึกษาในระยะที่ 1

2.2.2 จัดทำร่างระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.2.3 พัฒนาและหาคุณภาพของแบบประเมินร่างระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.2.4 นำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมของร่างระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.3 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบประเมินร่างระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และนำมาวิเคราะห์

ข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนี้

2.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์จากแบบแบบประเมินร่างระบบโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลจากข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

3. ระยะที่ 3 พัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาโปรแกรม ที่มีประสบการณ์ทำงานด้านการเขียนโปรแกรมหรือประกอบอาชีพเป็นนักพัฒนาหรือผู้เขียนโปรแกรม

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาโปรแกรม ที่มีประสบการณ์ทำงานด้านการเขียนโปรแกรมหรือประกอบอาชีพเป็นนักพัฒนาหรือผู้เขียนโปรแกรม เพื่อประเมินประสิทธิภาพของระบบที่พัฒนาขึ้น คัดเลือกโดยใช้วิธีแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 5 คน

3.2 การสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 พัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามร่างระบบสารสนเทศ ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้วงจรชีวิตของการพัฒนาระบบงานสารสนเทศ (System Development Life Cycle : SDLC) แบบ Adaptive Waterfall ตามแนวคิดของ Dennis and Wixom (2003) ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การวิเคราะห์ (Analysis) การออกแบบ (Design) และการพัฒนา (Development)

3.2.2 สร้างแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัย การสร้างแบบประเมิน ศึกษาแนวทางการประเมิน เพื่อวิเคราะห์ประเด็นการประเมินประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

3.2.2.2 กำหนดกรอบการประเมินและหาคุณภาพของแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

3.2.2.3 นำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

3.3 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบประเมินมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนี้

3.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์จากแบบประเมินประสิทธิภาพ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4. ระยะที่ 4 ทดลองใช้และประเมินผลระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 กลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการทดลองใช้นำร่อง (Try-out)

4.1.1.1 ประชากร เป็นอาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ระดับปริญญาตรี สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4.1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครจำนวน 4 กลุ่มประกอบด้วย นักศึกษา จำนวน 10 คน อาจารย์นิเทศก์ จำนวน 5 คน อาจารย์ประจำหน่วยฝึกประสบการณ์ จำนวน 5 คน พนักงานพี่เลี้ยงจำนวน 10 คน คัดเลือกโดยใช้วิธีแบบเฉพาะเจาะจง รวม 30 คน

4.1.2 กลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการทดลองใช้จริง (Implement)

4.1.2.1 ประชากร เป็นอาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ระดับปริญญาตรี สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4.1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครจำนวน 4 กลุ่มประกอบด้วยนักศึกษา จำนวน 86คน อาจารย์นิเทศก์ จำนวน 44 คน อาจารย์ประจำหน่วยฝึกประสบการณ์ จำนวน 7 คน พนักงานพี่เลี้ยงจำนวน 52 คนคัดเลือกโดยใช้ตารางของKrejcieและ Morgan รวม 189 คน

4.2 การสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัย การสร้างแบบประเมิน ศึกษาแนวทางการประเมิน เพื่อวิเคราะห์ประเด็นการประเมินความพึงพอใจของการใช้ระบบ

4.2.2 กำหนดกรอบการประเมินและหาคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจของการใช้ระบบ

4.2.3 นำแบบประเมินให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความพึงพอใจของการทดลองใช้ระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

4.3 สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการประเมินมาวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการของการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา

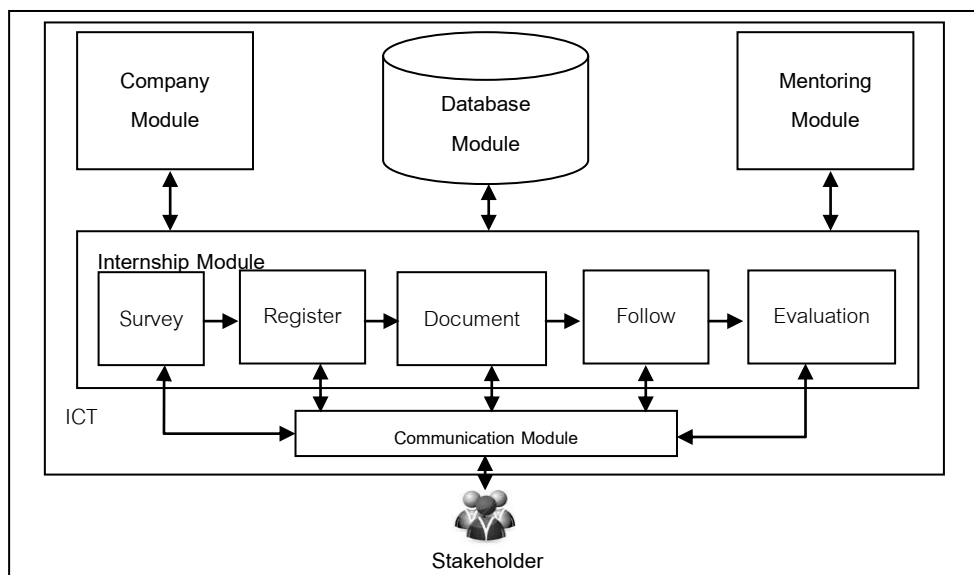
1.1 สภาพปัจจุบันของการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษาจากผลการศึกษาพบว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษาในปัจจุบันมีอยู่ 2 แบบคือ สหกิจศึกษาและการฝึกแบบทั่วไป ขั้นตอนการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพประกอบด้วย การเตรียมการฝึก การจัดการเอกสาร การเลือกสถานที่ฝึก การนิเทศการฝึก การประเมินผลการฝึก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการฝึกประกอบด้วย นักศึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา/อาจารย์นิเทศก์หรือพนักงานพี่เลี้ยง/สถานประกอบการ เจ้าหน้าที่/อาจารย์ประจำหน่วยฝึก

1.2 ปัญหาของการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษาจากการศึกษาพบว่ามีปัญหาในขั้นตอนการฝึกต่าง ๆ คือปัญหาในการจัดการเอกสาร ปัญหาการเลือกสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ปัญหาในการติดต่อประสานงานปัญหาในการออกนิเทศนักศึกษา

1.3 แนวทางการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษาโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จากผลการศึกษาพบว่าแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เป็นระบบสนับสนุนการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา มีแนวทางต่าง ๆ คือระบบจัดเก็บเอกสารต่าง ๆ ระบบจัดการสถานที่ฝึกที่ระบบติดต่อประสานงานและการประเมินผลการฝึก

2. ร่างระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ชื่อว่าIMS Model ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 : IMS Model

จากภาพที่ 1 ร่างระบบ IMS Model ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 Internship Module เป็นขั้นตอนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสำรวจสถานการณ์ประกอบการ (Survey) ขั้นตอนการลงทะเบียนและบันทึกข้อมูล (Register) ขั้นตอนการจัดทำเอกสารต่าง ๆ (Document) ขั้นตอนการนิเทศนักศึกษา (Follow) และขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation)

2.2 Database Module เป็นโมดูลจัดเก็บข้อมูลนักศึกษา อาจารย์ สถานประกอบการและเก็บข้อมูลการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา

2.3 Mentoring Module เป็นโมดูลของระบบการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะนำสถานที่ฝึกงานที่เหมาะสมกับนักศึกษา

2.4 Company Module เป็นโมดูลของสถานประกอบการที่ใช้สำหรับการติดต่อประสานงาน (Communication) กับหน่วยฝึกประสบการณ์หรือสถานศึกษา รวมไปถึงการรายงานข้อมูล (Report)

2.5 Communication Module เป็นโมดูลในการกำหนดขอบเขตในการติดต่อและส่งผ่านข้อมูลส่วนติดต่อกับผู้ใช้งานระบบรวมถึงตรวจสอบข้อมูลการเข้าใช้งานระบบเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ

ผลการประเมินร่างระบบจากผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า ระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยที่ 0.25 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 : ผลการประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของร่างระบบโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการ	ระดับความคิดเห็น ($\bar{X}$)	S.D.	ความหมาย
ความคิดเห็นด้านแนวคิดการพัฒนาระบบ	4.84	0.26	ดีมาก
ความคิดเห็นในด้านความเหมาะสมของร่างระบบ IMS Model	4.91	0.19	ดีมาก
ความคิดเห็นในด้านความเหมาะสมของฟังก์ชันการทำงานของโมดูล	4.87	0.30	ดีมาก
รวม	4.87	0.25	ดีมาก

3. ผลการพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จากการพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ติดตั้งระบบที่ <http://www.fms-snrui.net/internship> ตัวอย่างหน้าจอหลักของระบบ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 หน้าจอหลักระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตัวอย่างหน้าจอระบบให้คำแนะนำเกี่ยวกับกลุ่มสาขาอาชีพและตำแหน่งงานที่ขอฝึก โดยระบบสามารถแนะนำสถานที่ฝึกให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและความต้องการของนักศึกษา ดังภาพที่ 2

74

#	กลุ่มสาขาอาชีพ	ตำแหน่งงาน
1	บัญชี/การเงิน	นักบัญชีทั่วไป, สมทบบัญชี
2	บัญชี/การเงิน	พนักงานบัญชี

งานที่ขอฝึก

กลุ่มสาขาอาชีพ: บัญชี/การเงิน

สาขาอาชีพ: - เลือก -

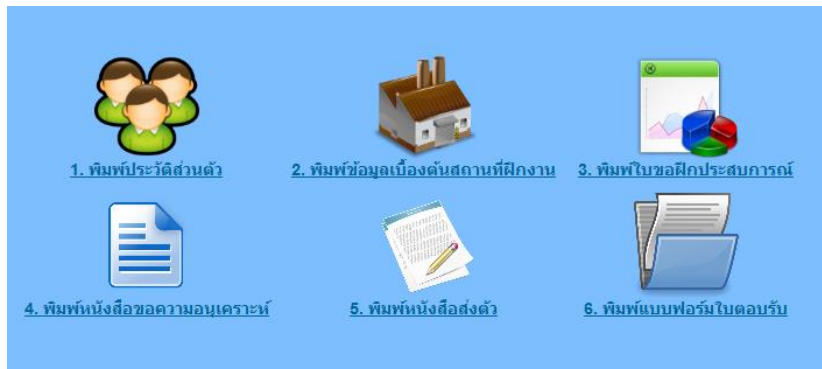
- เลือก -
- เจ้าหน้าที่เก็บเงิน แคชเชียร์
- เจ้าหน้าที่เก็บเงินและเจ้าหน้าที่ขายตัว
- เจ้าหน้าที่ขายตัว, พนักงานจำหน่ายบัตร
- เจ้าหน้าที่คำนวณค่าจ้าง
- เจ้าหน้าที่คำนวณต้นทุนการผลิต
- เจ้าหน้าที่ประกันภัย
- เจ้าหน้าที่ลงบัญชี
- เจ้าหน้าที่ลงบัญชีและคำนวณอื่นๆ
- เจ้าหน้าที่สถิติ
- เจ้าหน้าที่สินเชื่อ, เจ้าหน้าที่การเงิน
- นักบัญชีเฉพาะสาขา
- นักบัญชีทั่วไป, สมทบบัญชี
- ผู้ตรวจสอบภายใน
- ผู้ตรวจสอบบัญชี, ผู้ตรวจสอบภาษี
- พนักงานบัญชี
- เจ้าหน้าที่สถิติและการเงินอื่นๆ
- เจ้าหน้าที่การเงิน

Update

ภาพที่ 2 หน้าจอแสดงกลุ่มสาขาอาชีพและตำแหน่งงานที่เหมาะสมกับสาขาที่นักศึกษาออกฝึก

ตัวอย่างหน้าจอระบบรายงานเอกสารหนังสือขอความอนุเคราะห์ หนังสือส่งตัว แบบฟอร์มการ

ตอบรับ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 หน้าจอแสดงรายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นผลการประเมินปรากฏว่าระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.81 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยที่ 0.13 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2: ผลการวิเคราะห์การประเมินประสิทธิภาพของระบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการ	ระดับความคิดเห็น ($\bar{X}$)	S.D.	ความหมาย
การตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ (Functional Requirement Test)	4.73	0.26	ดีมาก
ความถูกต้องด้านการทำงานของฟังก์ชันต่าง ๆ ในระบบ(Functional Test)	4.93	0.07	ดีมาก
ความสามารถและความสะดวกในการใช้งาน (Usability Test)	4.88	0.04	ดีมาก
การตรวจสอบและความปลอดภัยในการใช้งาน (Security Test)	4.87	0.18	ดีมาก
ผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ (Output Validation Test)	4.89	0.12	ดีมาก
รวม	4.81	0.13	ดีมาก

สรุปได้ว่า ระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นมานั้นมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดีมาก

4. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้งานระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

ผลการประเมินความพึงพอใจ จากการทดลองของนักศึกษา อยู่ในเกณฑ์ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.70 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยที่ 0.20 อาจารย์นิเทศก์ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.73 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยที่ 0.18 เจ้าหน้าที่หน่วยฝึก อยู่ในเกณฑ์ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.66 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยที่ 0.36 และสถานประกอบการ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.68 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยที่ 0.24 สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการใช้งาบบที่พัฒนาขึ้นในระดับดีมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการของการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยและจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่าการฝึกเป็นแบบสหกิจศึกษาและการฝึกแบบทั่วไป ขั้นตอนการจัดการฝึกประกอบด้วย การเตรียมการฝึก การจัดการเอกสาร การเลือกสถานที่ฝึก การนิเทศการฝึก การประเมินผลการฝึก และมีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึก ประกอบด้วย นักศึกษา อาจารย์นิเทศหรืออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่หน่วยฝึก และพนักงานพี่เลี้ยงหรือสถานประกอบการ ปัญหาของการฝึก พบปัญหาในการจัดการเอกสาร การเลือกสถานที่ฝึก การติดต่อประสานงาน การออกนิเทศและมีแนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาเป็นระบบบริหารจัดการฝึก คือระบบจัดเก็บเอกสารต่าง ๆ ระบบจัดการสถานที่ฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ ระบบติดต่อประสานงานและการประเมินผลการฝึก ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ แนวตา เตชาทวีวรรณ. (2551) ได้จัดทำวิจัยเรื่องการบริหารจัดการการเรียนรู้สารสนเทศในระบบจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งได้สังเคราะห์ตัวแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้สารสนเทศในระบบจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการสัมภาษณ์และการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) ของอาจารย์ และบรรณารักษ์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการและความร่วมมือในการส่งเสริมการเรียนรู้สารสนเทศของนักศึกษา พบว่าการมีส่วนร่วมของอาจารย์และบรรณารักษ์ ได้แก่ การสร้างบทเรียน และการสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองแก่ผู้เรียน และได้เนื้อหาการเรียนรู้สารสนเทศที่สอดคล้องกับ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อร่างระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่สังเคราะห์ขึ้นโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ปรากฏว่าระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.87 ปัจจัยที่ส่งผลให้ระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้จัดทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการฝึก แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสนทนากลุ่มเพื่อขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ สรุปผลและทำการร่างระบบพร้อมทั้งกำหนดหน้าที่การทำงานของระบบต่าง ๆ แล้วจัดทำเอกสารประกอบแบบสอบถามความเหมาะสมของร่างระบบ และยืนยันความเหมาะสมของร่างระบบจาก

ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ นพคค์ ตันติสัตยานนท์ (2550) ได้จัดทำวิจัยเรื่องการบูรณาการระบบบริหารจัดการองค์กร (ERP) บนระบบบริหารจัดการการสอนและฝึกอบรมคอมพิวเตอร์แบบออนไลน์ ซึ่งได้สังเคราะห์รูปแบบการบูรณาการระบบบริหารจัดการองค์กร โดยอาศัยข้อมูลที่ได้สัมภาษณ์ แล้วนำมาสังเคราะห์ ซึ่งทำให้ได้ระบบที่สอดคล้องกับความต้องการ และตรงกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยอยู่ในระดับดีมาก โดยพบว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีค่าเฉลี่ย 4.72 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.42

3. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นปรากฏว่า ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.81 ปัจจัยที่ส่งผลให้ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของระบบอยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้วงจรในการพัฒนาระบบงานสารสนเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้วางแผนและวิเคราะห์ระบบงานใหม่ ออกแบบหน้าจอการทำงาน รวมไปถึงออกแบบฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับร่างระบบและทำการพัฒนาโปรแกรมและทดสอบโปรแกรมโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาโปรแกรม พบว่าประสิทธิภาพของระบบอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ ศิริชัย นามบุรี (2552) ได้จัดทำวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการประเมินและการปรับปรุงกิจกรรมทางจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของผู้เรียนในสภาพแวดล้อมอีเลิร์นนิ่ง ซึ่งได้ใช้แนวทางในการพัฒนาระบบสารสนเทศอย่างเป็นขั้นตอน โดยผลการประเมินประสิทธิภาพของโมดูลทดสอบรายด้านโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.54

4. ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการทดลองใช้ระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น มีระดับความพึงพอใจต่อการใช้ระบบที่พัฒนาขึ้นในระดับดีมาก เนื่องจากผู้วิจัยได้นำระบบไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาโปรแกรมทดลองใช้ระบบและเสนอแนะข้อควรปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับร่างระบบ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ สายชล จินใจ (2550) ได้จัดทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน รายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งได้ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ประกอบด้วย แบบบรรยาย ปฏิสัมพันธ์ การสอนแบบชี้แนะ และการสอนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์กับกลุ่มทดลอง พบว่ามีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.14 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยที่ 0.48

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ร่างระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นนี้ สามารถนำไปใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาระบบสารสนเทศ โดยภาษาคอมพิวเตอร์ภาษาอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษาได้ เนื่องจากการวิจัยนี้ได้สังเคราะห์ข้อมูลเอกสาร งานวิจัย และขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ จากสถาบันอุดมศึกษา สาขาต่าง ๆ ตัวแทน

สถานประกอบการและตัวแทนนักศึกษาเพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมกับการบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษา

1.2 ระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น เป็นระบบสนับสนุนงานต่าง ๆ ของการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงควรนำโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น ติดตั้งไว้บนเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากนักศึกษาที่ใช้งานระบบมีจำนวนมากและเข้าใช้งานระบบพร้อม ๆ กัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาและจัดทำวิจัยเพื่อศึกษา สภาพ ความต้องการ ปัญหาและแนวทางการร่างระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนักศึกษาสาขาอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสม จากหลักสูตรการเรียนที่หลากหลาย เป็นต้น

2.2 ควรพัฒนาระบบบริหารจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ให้สามารถทำงานภายใต้ระบบสมาร์ทโฟนและแท็บเล็ต เพื่อให้เกิดความสะดวกและความรวดเร็วในการใช้งานระบบผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

เอกสารอ้างอิง

นพศักดิ์ ดันตีสัตยานนท์. (2550).การบูรณาการระบบบริหารจัดการองค์กร (ERP) บนระบบบริหารจัดการการสอนและฝึกอบรมคอมพิวเตอร์แบบออนไลน์.วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ปิติมา ศิศกุลเนติวิทย์ และคณะ. (2550). การประเมินผลการจัดการฝึกทักษะทางวิชาชีพการบัญชี ของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

แววดา เตชาทวีวรรณ. (2551). การบูรณาการการเรียนรู้สารสนเทศในระบบจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ศิริชัย นามบุรี. (2552).การพัฒนากระบวนสนับสนุนการประเมินและการปรับปรุงพฤติกรรมทางจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบของผู้เรียนในสภาพแวดล้อมอิเล็กทรอนิกส์.วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ศุภกิจ วิทยาศิลป์.(2550).การศึกษาระบบและวิธีบริหารจัดการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

สายชล จินใจ. (2550). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การสอบแบบผสมผสาน รายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 1 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

อุดมศึกษา.(2551). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

